

NAŠE HLASY

INDEPENDENT CZECHOSLOVAK WEEKLY

NEZAVISLÝ ČESKOSLOVENSKÝ TÝDENÍK

Saturday May 16th, 1964.

Ottawa, and for payment of postage in cash.
Authorized as second class mail by the Post Office Department.

No. 19 (366) Vol. X.

DIRECTED BY EDITORIAL BOARD
Published weekly by "Our Voices" Publishing Co., 1256 Queen St. W., Toronto, LE 6-2135. — Printed by Litera Printing Co., Toronto. — Subscription: Canada \$ 4.00, all other Countries: \$ 5.00

Dr. JURAJ SLÁVIK:

AMERICKÝ AMBASSADOR LAURENCE A. STEINHARDT A ODSUN NEMCOV Z ČESKOSLOVENSKA

Viď stat: "Americká armáda v Československu v roku 1945.

Ambassador Steinhardt o činnosti tejto armády."

"Proměny" Ročník 1. číslo 3. a 4. (bude uverejnené).

Konferencia v Postupime, ktorá sa konala v júli-auguste 1945 za účasti Winstona Churchilla a potom Clementa Attleeho, Josefa Stalina a Harryho Trumana rozhodla zásadný súhlas s odsunom Nemcov z Československa a poverila kontrolnú radu v Berlíne, aby odsun previedla. Keďže odsun sa konal do konca roku 1946, mal ambassador Steinhardt po svojom príchode do Prahy túto otázku veľmi na starosti. Odsun síce prevádzala spojenecká kontrolná rada, ktorá rozhodla, že 1,750.000 Nemcov bude odsunutých do amerického pásma a zvyšok — až do celkového počtu 2,500.000 — do sovietského pásma. Steinhardt však cítil povinnosť, aby sa postaral, že by americká armáda vykonávala túto svoju povinnosť — preberať od československých úradov odsunutých Nemcov. Dr. Radomír Luža v svojej knižočke "Odsun" zaznamenáva, že "velvyslanci Steinhardt, Nichols a Dejean využili častokrát príležitosti poskytnuté čs. úradu, aby se přesvědčili o způsobu odsunu. Na příklad velvyslanec Steinhardt si vyžádal jako doprovod československého důstojníka a sám si určoval místa, transporty, sběrné a odsunové tábory, kde se v osobních rozhovorech s Nemci přesvědčoval o podmínkách odsunu."

Ďalšie keď ambassador Steinhardt bol v New Yorku pred odchodom do Prahy, informoval ho zo št. departmentu Francis Williamson v neprítomnosti Jimmy Riddlebergera, — ktorý šiel s Trumanom do Postupimi — o ťažkostiach, ktoré št. department má s nemeckou otázkou v Československu. To bolo v dobe, keď odsun Nemcov z Československa nebol ešte rozhodnutý v Postupimi, ktorá konferenciou sa skončila len 2. augusta 1945. Tento list mal dátum 14. júna a píše sa v ňom:

"Sudetsko-nemecká otázka je o mnoho komplikovanejšia než otázka stiahnutia americkej armády z Československa. Až dosiaľ boli české noty vo veci a diskusie s členmi ambasády vo Washingtone nie veľmi rozhodujúce. Česká vláda bola plne informovaná o našom úradnom stanovisku od januára 1945 a pravdepodobne pripravovala plán organizovaného odsunu nemeckej a maďarskej menšiny. Vzhľadom k našej zodpovednosti v Nemecku my nemôžeme urobiť viac, kým nám nepredložia plán o organizovanom odsune nemeckej minority alebo kým neučinia rozhodný krok, týkajúci sa občianstva sudetského obyvateľstva."

* Viď stat: "Americká armáda v Československu v roku 1945. Ambassador Steinhardt o činnosti tejto armády." "Proměny, Ročník 1. číslo 3. 4. (bude uverejnené).

Tento list bol asi vyvolaný in formáciou chargé d'affaires A. W. Kliefortha z Prahy, ktorý písal Jimmie Riddlebergerovi na št. department 4. júna: "Prezident Beneš požaduje veľmi rozhodným spôsobom včasnú alebo skoro okamžitú deportáciu všetkých Nemcov z Československa. Výložil som mu naše stanovisko vo veci a uviedol som definitívny spôsobom, že to musí byť učinené v dohode so Spojenými štátmi a

s ostatnými veľmocami. Obáva sa, že podmienky jeho popularity sú odvislé na rýchlym vyriešení tejto otázky. Medzi časom české zaobchádzanie s Nemcami, tak s vojakmi, ako s civilistami, i so ženami a deťmi je veľmi brutálne, ale to je všeobecne odsudzované ľudom. V našej zóne sa naši vojaci nad tým pohoršujú. "Češi ziadajú vydanie K. H. Franka, ktorý je v rukách Američanov. Prezident i úradujúci minister zahraničia Clementis o tomto so mnou neformálne hovorili a ja som im vyložil našu situáciu, týkajúcu sa súdneho vojenských zločincov".

Riddleberger na tento list 18. júla 1945 odpovedal Klieforthovi: "Čítal som" s nadšením o osobnej popularite prezidenta Beneša. Čo sa týka politických problémov, o ktorých ste písal vo vašom liste, uvádzam to, čo nasleduje: Chápem, že prezident Beneš nalieha na odsun Sudetských Nemcov, keďže toľkokrát hovoril vo svojich prejavoch o tejto otázke. My však nemôžeme v tejto dobe prekročiť inštrukcie zo 16. januára, ako ste správne informoval prezidenta. Myslím si, že v najbližšej budúcnosti bude musieť byť otázka vypudenia Sudetských Nemcov prejednaná československou vládou s okupačnými mocnosťami v Nemecku, keďže nebudú mať moc byť podniknuté ďalšie kroky, kým nebude dosiahnutá dohoda o metode a časovaní vypudenia. Do akej miery sú pravdivé zprávy, že už dnes vypovedávajú Sudetských Nemcov? Sú známi posielaní nejakí z nich do zón okupovaných Ruskom? Odpovieme pravdepodobne na poslednú notu československej vlády v smysle nášho predošlého stanoviska, že je to časť všeobecného európskeho usporiadania. Kým nebude dosiahnutá dohoda o takomto usporiadaní, nemyslím, že by sme mali namietat proti tomu, čo Češi konajú do tejto doby."

"Ambassador Hurban naliehal veľmi, aby sme vydali Karola Hermana Franka a žiadal o slyšanie u prezidenta Trumana, aby diskutoval túto otázku. Ja som ochotný vydať Franka zajtra, aby mohol byť zastrelený po riadnom súdnom pojednávaní, ale sú tu mnohé ťažkosti a prosté riešenie nebude o tom dosiahnuté okamžite. V prvom rade sú naše ruky viazané, kým kombinovaní šéfovia štábu nerozhodnú úpravu otázok vojenských zločincov. Po druhé — department vojenvstva nebude jednat, kým direktiva nebude schválená. Po tretie — Komisia pre vojenských zločincov chce Franka použiť ako svedka v iných súdnych prípadoch a — ko nečne — my nemôžeme prepustiť a či odovzdať Franka bez súhlasu Britov a Rusov. Hurban hovoril večera so sudcom Jacksonom, ale neviem, s akým výsledkom. Medzi časom učiním všetko, čo budem môcť, aby bolo jeho vydanie urýchléné."

Po príchode ambassadora Steinhardta do Prahy v júli 1945. Steinhardt našiel tam toľko problémov, ktoré bolo treba riešiť a skoro žiadny spolupracovníkov, ktorých potreboval. O tomto písal rôznym úradníkom na št. departmente. Tak písal G. Lewis Jonesovi, šéfovi divízie Blízkeho

(Pokračovanie na str. 2)

ČESKOSLOVENSKO NA NOVÉM STUPNI VÝVOJE PRAŽSTÍ STUDENTI ZAHÁJILI BOJ ZA POLITICKÁ PRÁVA

Letošní První máj, tradiční svátek práce, byl letos v Praze živý. K oficiální manifestaci se přidružila mládež v počtu tři tisíce (hlavně studentů a studentek) svou vlastní protimanifestací. Odbojnými standartami zvěstovali studenti pražskému režimu, že jsou syti komandování a chtějí svobodu: právo svobodně myslet, svobodně mluvit, svobodně psát. Dali výraz skutečnosti, že obyvatelé Československa chtějí žít tak, jak žijí lidé na západě: mít své soukromí, svá práva, snesitelnou životní úroveň a pokoj od policajtování. Tato demonstrace nikoho nepřekvapila. Je logickým důsledkem šestnáctiletého vývoje za komunismu. Nejříve demaskovali komunisté sami sebe a doznali, že byli vedeni do roku 1953 vrahy se Stalinem v čele. Po tomto doznání byli nuceni alespoň částečně uvolnit svůj policejní režim. Uvolnění, jakkoli nepatrné, dalo čestným lidem, mezi nimi spisovatelům, příležitost promluvit a podrobit režim kritice. Dnes se již probudili všichni a jsou si vědomi, že komunistická slova jsou v příkrém rozporu se skutky, ať jde o cokoli. Nyní ještě čekají, nakolik jsou komunisté ochotní změnit svůj režim. Nedočkají-li se však vřzskou skutečně různých činů začnou jednat sami a po letošní májové demonstraci studentů přijdou demonstrace další, demonstrace dělníků a všeho obyvatelstva. Komunisté nemají již možnosti vrátit se k staliniské hrůzovládě, obyvatelstvo Československa má však možnost vynutit si nyní tolik svobody, kolik si jí přeje. Dojde k tomu, co jsme předpověděli na stránkách "Našich Hlasů", že dříve nebo později vzejde ze skromné kritiky, která si prorazila cestu na povrch, volání po obnovení politických práv, po obnovení svobody tiskové, spolčovací, shromažďovací a svobody slova. Včerejšek je v Československu ten tam a Československo má před sebou opět novou, svobodnou budoucnost.

PROBLÉMY ZAMĚSTNANÝCH ŽEN

V Československu je v pracovním poměru přes 2,600.000 žen, tj. než 43% z celkového počtu zaměstnaných. Největší počet žen — téměř jeden milion — pracuje v průmyslu. V zemědělství a lesnictví je zaměstnáno asi 3/4 milionu žen. Relativně nejvíce žen je zaměstnáno ve zdravotnictví a sociální péči — 76 procent, v obchodě a ve veřejném stravování — 70 procent.

Pokud jde o výdělky, statistika ukazuje, že průměrné výdělky žen jsou nižší než výdělky mužů. Dosahují jen asi 71 procent výdělků mužů.

Tyto rozdíly v platech souvisejí s rozdílem v kvalifikaci mužů a

žen. Z počtu pracujících žen našeho státu 1,4 procenta vysokoškolské a 11,8 procenta středoškolské vzdělání, zatím co z počtu pracujících mužů je 3,7 procenta s vysokoškolským a 20,5 procenta se středoškolským vzděláním. (Údaje za rok 1962).

Všeobecně se uvádí, že ženám nezbyvá prostě času k dalšímu studiu, mají-li vedle svého zaměstnání zastat ještě práci ve své domácnosti. Ženy vykazují také větší absenci pro onemocnění dětí a jiné události v rodině, proto jim v záležitostech zpravidla přiděluje práci méně odpovědnou a méně kvalifikovanou. (Rudé právo 20. 3. 1964).

A. H.

SLOVENŠTINA — JAZYK SVOBODNÝCH

Je již dlouho na čase zaznamenat jeden pozoruhodný zjev, který velmi výmluvně ukazuje dnešní neobvyklou situaci v Československu. Kdokoli některý čs. spisovatel, divadelník, filmový pracovník, filosof nebo básník chce dnes říci něco, co by v Praze "neprošlo", pošle svůj článek na Slovensko, kde je přeložen do slovenštiny a vyjde pak v Kulturném životě.

Po mnoha významných článcích českých nespokojenců, kteří nemohli otevřít ústa tak jak by si přáli v Praze, ale kteří našli na Slovensku svobodnou tribunu, zaznamenáme další článek filmového kritika A. J. Liehma, který byl dosti ostře kritizován v nedávném stranickém "dokumentu" o ideologických kacířích v čs. kulturním tisku.

Po uveřejnění stranického dokumentu se jméno A. J. Liehma pojednou přestalo objevovat v Literárních novinách — doufejme, že jen dočasně. Avšak 15. číslo Kulturního života přineslo

obsáhlý Liehmův článek s titulem "Situácia sa normalizuje a čo film?"

Citujeme z článku aspoň počáteční odstavce, které se zdaleka netýkají jen filmu:

"Souhlasím se Škvoreckým (který rovněž psal pro Kulturní život!): situace se normalizuje a jsem přesvědčen, že se nakonec úplně znormalizuje. Terory i neterory, pobízení, obžaloby, obhajoby i rozsudky se v rovině umění a já bych nepravději řekl, doufám bez zbytečného optimismu, v rovině kultury a ještě spíše v rovině myšlení, stávají jenom metaforou, která může nabýt "právní moci" jen ze svobodné vůle těch, kteří umění, kulturu, myšlení produkují, a těch, kteří je buď přijímají nebo odmítají. Časy tzv. názorové jednoty, vynucované mocensky a proto tak strašně labilní a zcela fiktivní, která se rozpadla ve chvíli, kdy zmizelo to, co udržovalo zdání, jsou, chvalabohu, za námi."

FEC

STUDENTSKÉ BRIGÁDY

Nový ministr školství a kultury dr. C. Čižar v rozhovoru s novináři kritisoval skutečnost, že se žáci a studenti posílají na normální brigády a říká se tomu "studijní praxe". Je prý třeba nazývat věci správným jménem — minil pan ministr.

Zdáse, že nezůstalo jen při kritice. Časopisy právě oznamují, že se letos při organizování studentských brigád poprvé upustilo od nátlaku na účast. Dosud totiž byla účast studentů na brigádách dobrovolná jen na papíře.

Letos se přihlásilo celkem 200.000 mladých chlapců a děv.

ni byl znovu odsouzen ke 3 ročním žaláři. — FEC

Podle nepotvrzené písemné zprávy z Československa se konal asi před dvěma měsíci proces s bývalými členy jesuitského řádu. Bylo souzeno asi pět obžalovaných, kterým byl již před několika lety odeprán státní souhlas k výkonu kněžských funkcí. Obžalování však přesto

10 LET NAŠICH HLASŮ

"Naše Hlasy" se dožívají nepočteného věku 10 let. Na exulantský list je to doba únavně dlouhá. Pro krajský časopis je to skoro střední věk.

Že tu dosud jsme je výslednicí řady prvků: setrvačnosti, jakési věrnosti rodné zemi a řeči, a snad i obětavosti.

Nehodláme si, vydavatelé a redakce, pochlebnický poklepávat na ramena. Nechceme však svoji práci ani snižovat. Dělat noviny ve volných chvílích po zaměstnání (čtyři stránky týdně se zdají nenatíraté a někdy to podle toho vypadá), dávat čas i peníze (na krajské noviny se většinou doplácí) je samo o sobě výkonem ne zcela opovrženímhodným.

Řekli jsme v Našich Hlasech věci, jež jsme považovali za správné říci, i když nám přinesly nepříjemnosti. Odmítli jsme a odmítáme odvolat, co jsme napsali i pod hrozbou soudní pře. Někteří řeknou: Don Quichoti — my myslíme: mravnost.

Tož tu ještě jsme. A nějakou chvíli tu ještě hodláme zůstat doufajíc, že "Naše Hlasy" dosud nacházejí ozvěnu v krajské veřejnosti.

— Vydavatelé a redakce —

OHROMNÉ MALÍČKOSTI

Dovolte, abych použil tohoto chestertonovského titulu a nadepsal tak několik slov o našem pravopise. Stalo se mezi svobodnými Čechy zvykem, napodobit ten pravopis, který je úředně předepsán doma. Tam provedli různé změny pravopisu prý proto, aby byl pravopis přizpůsoben výslovnosti. Domnívám se ovšem, že český pravopis tak, jak jsme se mu učili, je jednoduchý a výslovnosti přizpůsobený právě dost. Nechceme přece mít pravopis bez výhrady řízený jedině výslovností — takový pravopis mají Srbové; když z turecké poroby vyvázli jako národ skoro negromotný, snažili se mít pravopis co nejjednodušší — to bychom potom museli skloňovat: braf, bravu; roch, rohu; blp, blba! A tak dále nejdou ani nové předpisy doma; ač kdo ví, na co tam nepřipadnou. Všim způsobem však změna má jenom tehdy smysl, půjde-li o přizpůsobení skutečné, a to správné výslovnosti. Mluví-li o správné výslovnosti, chce tím poukázat na to, že se mně zdá, jakoby se dnešní češtině neprávem přizpůsobovali nové či severoněmecké (na rozdíl od rakouské) výslovnosti němčiny; jakoby totiž podle vzoru této výslovnosti v různých cizích slovech psané "s" vyslovovali jako "z" tam, kde k tomu není vůbec důvodu. Co však máme říci tomu, když Čech jde v té věci ještě za meze dnešní výslovnosti německé? S úžasem jsem totiž četl v nedávném článku jednoho velmi váženého krajana ve Vašem časopise slovo "diskuze". Nuže: slovo to zní v angličtině i ve francéštině "discussion", v němčině "Diskussion", v češtině doposud "diskuse" a co živ v žádné té diskusi, kterou jsem prodělal — a jako pražský vysokoškolák, spolkař, a obecní starší jsem ji prodělal hezky mnoho — nikdy jsem neslyšel o žádné "diskuzi". Někteří Němci — vím — myslí, že se každé psané "s" musí jako "z" vyslovit, a proto dokonce říkají "prezident Maza-dvojité" "ss" je a zůstává "s" a proto "Diskussion" žádného "z" nemá. Nenahlížím opravdu, proč bychom ho tam měli zavést zrovna my. Za vývojem se můžeme dát na pochod tam, kde vede k něčemu pěknému.

Karel Schwarzenberg

vykonávali své funkce a brali od věřících mešní stipendia. Dále jim bylo kladeno za vinu, že tajským encyklikám a zprávám o průběhu 2. vatikánského koncilu. Obžalovaným byly vyměřeny tresty od 1 do 5 let. Byl mezi nimi i známý člen jesuitského řádu a bývalý duchovní rádce katolického studentstva František Mikulášek, který byl v roce 1950 odsouzen k 15 letům žaláře, ale v roce 1956 byl amnestován. Ny-

AMERICKÝ AMBASSADOR LAURENCE A. STEINHARDT A ODSUN NEMCOV Z ČESKOSLOVENSKA

(Dokončení se str. 1)

Východu: 3. augusta: "Našiel som Prahu v o mnoho lepších pomeroch, vládu o mnoho lepších pomeroch, vládu o mnoho lepšie organizovanú a všeobecnú situáciu v zemi o mnoho lepšiu, ako som očakával — pri tom však pracovné možnosti na veľvyslanectve o mnoho horšie, ako som sa obával..."

Waltonovi C. Ferrisovi, šéfovi divízie pre Personál zahraničnej služby k tomu dodal 7 augusta: "Behom štyroch alebo piatich dní po mojom príchode Rusi evakovali mesto a žiadnym spôsobom neprekážali nášmu pracovnému postupu a našej slobode konania. Vzhľadom na tento vývoj pochopíte, že akonáhle Rusi evakovali mesto a odtiedy bol som zahrnutý rôznymi intervenciami." Steinhart informuje št. department, že dostáva tisíce listov zo Spojených štátov a, z celej Európy. Mnoho práce mu pridáva tiež prítomnosť dvadsiateho sboru v Plzni. To všetko je len dodatkom k politickej a ekonomickej práci a k správam o tomto. Personál je k tomuto všetkému nedostatočný. Potom pokračuje:

"Som rád, že môžem povedať, že mnoho z tej práce, ktorou sme zahrnutí výplývajú z neuveriteľného pokroku, ktorým Československo prechádza. Nerozpakujem sa tvrdiť, že ak dosavadný pokrok bude pokračovať len za niekoľko mesiacov dlhšie, Československo bude prvou zemou v Európe, ktorá sa vzpamätá. Ačkoli to bude zdravé pre Európu a svet, bude to znamenať, že ten to diplomatický post bude mať veľké úkoly a bude vyžadovať značný personál o mnoho skôr, ako sme to očakávali."

Organizovaný odsun podľa rozhodnutia postupinskej konferencie prevádzal sa len v roku 1946. 8 a 9 januára a 9. a 10 apríla sa sjednávajú so zástupcami americkej okupačnej správy technické podmienky odsunu. 25. januára bol prevzatý prvý odsunový transport americkej armády v Nemecku a do 24. februára trval odsun v počte štyri vlaky denne s 4800 osobami (Vid' knižočku Dr. Radomíra Lužá). Potom bolo tempo odsunu zvýšené na šesť vlakov denne.

Mohli by sme sa diviť, prečo sa tak pozde začalo s organizovaným transportom a či odsunom po postupinskej dohode. Snáď nám dá určité vysvetlenie Steinhart v dlhom liste, ktorý napísal 20. októbra 1945. Williamsonovi do Washingtonu a v ktorom písal o príčinách zlej tláče (bad press), ktorú majú Čechoslováci v Spojených štátoch. Túto zľútláču označuje Steinhart za veľmi nezalúženú. "To, že československá vláda bola veľmi zaujatá, aby sa znovu ustavila a rehabilitovala bez toho, aby čakala na pomoc z vonku a nesnažila sa robiť si reklamu alebo vytvárať propagandu, nie je dôvodom, prečo by mala byť predstavovaná v zlom svetle americkému občenstvu."

Potom Steinhart rozoberá jednotlivé príčiny tejto zlej tláče.

1. Odsun Sudetských Nemcov. Ťažkosť tu vzniká z neohľadnosti a z legistického interpretovania postupinskeho rozhodnutia vojenskými autoritami. Ako viete, medzi 2.800.000 sudetskými Nemcami, ktorí boli v Československu na konci vojny, sú i vinníci. Keby naše vojenské authority boli sa rozhodli uviesť do života okamžite postupinské rozhodnutie a boli by dovolili Čechom vyhnúť 200.000 alebo 300.000 nebola by situácia sa vytvorila tak napjatou, ako sa to stalo a nebolo by sa jej dostalo toľko reklamy. Naše vojenské authority zatvorili dvere pred tvárou Čechov, odmietajú za toľko týždňov vôbec prijať ich misiu, a odmietajú vôbec prijímať akýchkoľvek Sudetských Nemcov, ktorých sa mohli vôbec zmocniť a ktorí sa snažili dostať sa do našej okupačnej zóny, spôsobili nielen ťažkosť českosloven-

skej vláde, ale otrávil tiež ducha amerických vojakov, ktorí videli v každom Sudetskom Nemcovi, ktorý utekal pred líniovým Čechom pre jeho minulé zločiny alebo prečiny, prenesedovaného anjela. V tomto súvisí je dôležité si uvedomiť, že mnohí Sudetští Nemci, vedomí svojej viny sa snažili dostať sa do americkej zóny v Nemecku, kým iným ktorých prítomnosť bola neznesiteľnou miestnym českým obciam, bolo povedané, aby sa "stratili". Keby naše armádne authority boli poskytli Čechom iba malú kvotu, povedzme 5000 týždenne, táto situácia by sa nebola vyvinula, lebo by najhorší vinníci boli bývalí progresívne vyhodení. V dnešnej situácii americkí vojaci vidia Čechov v nepriaznivom svetle. Najviac týchto chlapcov nahradilo starých vojakov a neboli ešte ani von zo strednej školy, keď títo sami Nemci mučili a vraždili týchto samých Čechov, nahovoriac ani o desiatich tisícoch, ktorých poslali do koncentračných táborov, keď im prv ukradli ich domovy a majetky. Často vidí americký vojak nemeckú rodinu, vylodenú na ulici a to dojde jeho nežné srdce, bez toho, žeby vedel, že v mnohých prípadoch ide o to že je to jeden z tých Čechov, ktorí ostali na živu, ktorí vyhadzujú tých samých Nemcov, ktorí zapríčinili vraždu jeho členov rodiny a zabrali jeho dom. Z príležitosti nedávnej návštevy v Prahe generála Eisenhowera, Murphyho a Generála Majora Bulla som im nakreslil túto situáciu. Zdali sa mi prekvapení a súhlasili so mnou, že by sa niečo malo s tým robiť. Murphy povedal, že sa namáhal o dohodu medzi štyrmi mocnosťami v Berlíne, aby prijali českú misiu a dali súhlas k dohode o odsune ale naznačil, že keď by za krátko nemohol byť s tým dosiahnutý súhlas, dával by prednosť jednostrannej akcii našou armádou, ktorý by mohol ozdraviť dnešnú situáciu a dúfam, že bude naliehať, aby sa to stalo. Keby department upravil Murphyho, že ak nemôže dosiahnuť dohodu s ostatnými tromi mocnosťami vo veci aspoň určitého počtu Sudetských Nemcov za týždeň, myslím si, že by mnoho všeobecných ťažkostí v tejto veci zmizlo. Niet totiž žiadneho dôvodu, prečo by naša armáda nemohla prijať 5000 alebo 10.000 Sudetských Nemcov týždenne do svojej zóny, lebo si myslím, že v úplných troch mesiacoch odsunuli asi tri až štyri milióny ne-Nemcov, tak že príliv dvoch až troch stotisícov Nemcov by nebolo takou ťažkosťou, zvlášte keď existujú tábory pre D. P., ktoré sú takrečeno prázdne a keďže imigranti hovoria jazyk a čoskoro sa premiešajú s domácim obyvateľstvom."

Steinhart pokračoval: "Článok vo Washington Post, že 'Česi vykonávajú masové vyvlastnenie a masové deportovanie 3 a 1/2 milióna Sudetských Nemcov' je typický novinársky nadsadzovanie. Po prvé je tam maximálne len asi 2.800.000 Sudetských Nemcov. Po druhé je pochybné či do teraz opustilo viac ako 200.000 Československo. Z týchto 200.000 aspoň 50.000 opustilo Československo dobrovoľne. Čo sa týka tých druhých 150.000 boli medzi nimi nepochybne mnohí, ktorí nedobrovoľne museli byť deportovaní, lebo volí vysoko nežiadúci z tých 2.800.000 a boli medzi nimi tiež značná časť tých, ktorí prekročili do našej zóny nelegálne. Je to týchto 5% z celkového počtu, ktorých niektorí naši žurnalisti a vojaci videli z času na čas na cestách a prelievali nad nimi slzy — a nevideli, čo títo Nemci vykonávali Čechom mnohé roky. Ďalej — títo ľudia trpeli relatívne málo, lebo počasie bolo dobré a mali len krátku cestu prekonať, mohli si vziať so sebou vlastné zásoby a ich utrpenie nemôže byť srovnávané s miliónmi iných D. P. v celej Európe, ktorí

Dr. Miroslav Rašín:

LATINSKÁ AMERIKA — DE GAULLE — KOMUNISMUS

Těžko říci, co způsobilo větší mezinárodní senzaci a údiv, zda způsob psaní francouzského tisku o brazilské zdražené revoluci, v níž byl poražen komunismus v zárodku, t.j. ještě než se připravil ke konečnému převratu, anebo neobvykle ostrý a zřejmě proti samotnému De Gaulleovi namířený interview na letišti v Orly guvernéra Carlose Lacerdy: interview byla sice čistě osobní záležitost Lacerdy (alespoň oficiálně), avšak nelze pustit se zřetelle, že Lacerda byl hlavní civilní vůdce převratu a že 24 hodiny před odletem do Paříže měl více než hodinový rozhovor s novým prezidentem Castelo Branco — t.zv. na rozloučenou.

Ihned po revoluci, během dalších týdnů a ještě i nyní, po více než měsíci, neustává francouzský tisk potíratí nový režim v Brazílii a zastaviti se chaotického, s komunisty spojeného režimu Goulartova. (Oficiální důkazy o stupni komunistického vlivu na vládu — čínské i sovětské linie — jsou již dnes otráslující a Francouzům v Brazílii známé!). Jen ukázkou: Goulart prý byl sesazen spojením sil Církve (rozumněj Katolické!) a reakčních kapitalistů za řízení State Departmentu USA. — Nebo: Carlos Lacerda byl intimně spříazen s finančními zájmy mezinárodními, zatím co Ademar Barros (guvernéř Sao Paula, druhý civilní vůdce revoluce) se zájmy Církve (opět rozumněj: Katolické, jejíž je Gen. De Gaulle tak oddaným věřícím sloupem ve Francii!). Z toho je snadný závěr Francouzů (tak proslulých v logice a dedukci): "Ademar pomocí Boha a Lacerda pomocí amerických trustů porazili Goularta". — Veškeren francouzský tisk zaměřel ovšem, že proti Goulartovi povstaly nejprve miliony žen po celé Brazílii, následované statisíčovými demonstracemi proti komunismu a Goulartovi a že teprve pak, po těchto spontánních projevech lidu spustili vojáci svůj "dispozitiv" revoluce. Zaměřel francouzský tisk, že pro Goulartovu vládu nikdo nehnul ani prstem — ani jeho vláda sama, ani dělníci, ani vojsko, ani dělníci: neměl za sebou v národě nikoho!

Toto všechno a ještě více — jak ukáží dále — věděl Carlos Lacerda, když dával v Orly interview francouzskému tisku, který nečekal, že v něm najde šermíře slova k pohledání — a statečného k tomu. Neinformovaní čtenáři ve světě se asi domnívají, že se choval vyzývavě, nezdvořile, provokativně atd. Nikoliv: jeho země a on sám osobně byli napadeni před tím, on byl provokován neslušnými otázkami během interview — a vyčerpal do posledního kapky své právo obhájit svoji vlast a svoji čest. Měl si nechat líbit, aby francouzský žurnalistus mluvil o protikomunistické vládě jeho země, že se věnuje "honbě čarodějnic"? Za zlého čaroděje označil proto jednoho pána, ředitele "Le Monde", Beuve-Bery, poněvadž o něm ví, že loni byl v Brazílii na pozvání Goulartovy vlády, vedl takřka na provázku jen komunisty z okolí Goulartova (Raul Ryff,

nežili v podobnej prepychu a ako vládcovia počas celej vojny. Písal som, že úvodník Postu je čiastočne ovlivnený pozorovaním Johna Mac Cormacka z New York Timesu, ktorý, myslím, bol v Československu jeden alebo dva dni. Čo sa týka Harrisona, nemôžem najst' nikoho v Prahe, ktorý ho videl a určite nemohol byť dlho v Sudetoch. Môj názor je, že títo dvaja korespondenti boli ovlivnení dvoma alebo tromi americkými dôstojníkmi, ktorých potkali v Sudetoch, kde títo nezatajovali svoje pro-nemecké a proti-české city. Títo dôstojníci sú trvala usídlení tam a mal som s nimi tiež viacej rozhovorov z príležitosti dvoch alebo troch krátkych návštev, ktoré som mohol urobiť v Sudetoch.

Zatím čo se za Rakousko-uherské monarchie postavilo pro uč-

šef tiskové kanceláře presidenta. Darcy Ribeiro, šef civilní kanceláře presidenta, Assis Brasil, šef vojenské kanceláře presidenta, Paulo de Tarso, ministr vyučování, vedení CGT úplně v rukou komunistů atd.) — Měl nechat nezodpovězenou otázku o tom "že vy, pane guvernére, prý jste považován za sezatovatele presidentů. Co k tomu můžete říci?" Odpověděl, že on presidenty neporazí, padají sami jako zralé hrušky — ale, když už se o tom mluví, on, Lacerda jich rozhodně neporazil tolik, jako Generál De Gaulle." — Na obavy, zda snad zatýkání a pronásledování přívrženců poraženého režimu nezachází příliš daleko: "Bylo něco přes 800 zatčených, zbývá jich asi 200. My u nás nemáme guillotinu. Zavřených je mnohem méně, než u vás po "libération" — a také jsme se osvobodili. A my je nestřílíme a střílet nebudeme." To byla současně i odpověď na dřívější invetivy francouzského tisku, který psal o obživlém macarthysmu v Brazílii!

Pozadím toho všeho je vysoce agresivní mezinárodní politika De Gaullovy Francie v posledních letech. De Gaulle skutečně provokuje ostatní velmoci (Velkou Británii vetem ve Společném Evropském Trhu, USA na Kubě, v Indočíně, uznáním kontinentální Číny, neratifikováním nukleárního moskevského paktu atd.) Jedním z jeho posledních šachových tahů je jeho politika v Latinské Americe, kterou nezbytně potřebuje jak ekonomicky tak politicky, aby mohl uskutečnit svůj imperialistický sen o t. zv. "Třetí síle", umístění mezi USA a SSSR, jejíž jediným vůdcem chce být (pro sebe i pro opět Velkou Francii). Toho času byl a dosud je celá prestiž Francie namířena k tomuto hlavnímu cíli.

Každému je jasno, že bez Latinské Ameriky by "třetí síla" neměla váhy. Je také jasno, že bez Brazílie Latinská Amerika ve světové politice nemá váhy — a to ještě více v oblasti ekonomie. Dnes už přestalo být tajemstvím mnoho věcí. Na př. to, že De Gaulle a Goulart dospěli k jakémusi paktu společné akce hospodářské a politické, čili: Goulart pro De Gaulle vyloupl Brazílii z latino-ameri-

ckého celku a z jednoty panamerické: podobně ostatně, jako učinil Chruščov s Kubou! Chybná cesta De Gaullova do Jižní Ameriky včetně do Brazílie měla korunovati toto diplomatické dílo.

Je proto zcela pochopitelné z hlediska francouzských zájmů, jestliže tamní vláda diriguje tak, jak stručně naznačeno shora: chce zvenčit zostudit brazilskou revoluci, aby usnadnila návrat živlu jejím plánům přivětší, čímž se ovšem dostává do riskantní situace, že vlastní styky s novou vládou jsou na ostří nože. — A to tím spíše, že (jak dnes už rovněž není tajemstvím) De Gaulle byl svou tajnou službou v Brazílii do detailů informován o posici Goulartově, o infiltraci vlády komunisty, o odporu demokratických sil proti jeho vládě — ba dokonce, je známo, že De Gaulle byl i předem informován o tom, že Goulart s komunisty chystal převrat k diktatuře na den 1 května! A plně s ním souhlasil, poněvadž taková událost hatila veškeré plány a vliv USA v Brazílii a prospívala plánům Francie v Brazílii a Latinské Americe.

Posuzována s tohoto hlediska francouzské mezinárodní agresivity, je nedávná brazilská protikomunistická revoluce dvojnásobně světově významnou: zachránila nejen jihoamerický kontinent před komunismem, ale zabránila uskutečnění plánů na zlomení síly a moci anglosaských velmocí a na rozštěpení jednoty Západu proti komunismu.

A toto vše bylo známo Lacerdovi, když dával interview v Orly. — Až bude známo vše, co bylo mezinárodním i lokálním komunismem připraveno pro Brazílii, všechna ta zákeřná zrada placená čínskými, ruskými, československými a jinými penězi a ještě nadto financovaná astronomickými krádežemi státních peněz brazilských, až budou známy seznamy listin osob určených k popravě hned po zradu rudé revoluce — ustrne svět. A s litostí vyslovuji pochybnost, že nic z toho nebude možno zapsati na listy kroniky pojednávající o "Grandeur de la France". Neboť stačilo by už to, vědouce, mlčela.

VÝCHOVA UČŇŮ V ČESKOSLOVENSKU

V době stále postupující racionalisace a nadcházející automatizace v průmyslu mění se také postavení dělníků. Technická znalost precizních strojů, jež jsou dělníkům svěřovány k obsluze, vyžaduje dělníky s velkou zkušeností a bohatou znalostí nejen odbornou, ale i vysokou úroveň vzdělání všeobecného. Proto se také výchově učňů ve všech pokročilých státech průmyslových věnuje velká pozornost. Zejména se strany velkých závodů průmyslových se dbá nejen o praktickou výchovu odbornou, ale o výchovu, která by se opírala o řádné teoretické znalosti. Tomu slouží právě učňovské školy přímo v závodech.

Komunistické státy vytvářejí velké hospodářské celky a měly by proto stát v popředí učňovské výchovy. Podívejme se na skutečnost v Československu, jehož průmysl není právě z nejmenších.

Nedávno měl nový čs. ministr školství a kultury dr. C. Císar besedu s novináři. Zabýval se obšírně učňovským školstvím, které — jak pravil — je v některých místech úplně popelkou. Učňům se berou školní budovy a internáty (posledně se tak stalo v Hodoníně), učitelé někde nemají ani dostatečnou kvalifikaci, ani řádné platy — přiznal pan ministr. Správně pak připomněl, že dělník po vyučení musí být na stejné vzdělanostní úrovni a má mít stejný pocit sebevědomí jako maturant.

Zatím co se za Rakousko-uherské monarchie postavilo pro uč-

ně 150 školních budov, za prvé republiky pak 60 a za okupace 7. postavili jsme my od r. 1945 jen 31 učňovských škol — s povýšením poznamenal v závěru svého výkladu pan ministr (Práce 20. 2. 1964).

K stejným závěrům dochází zpravodaj posl. J. Latner, který kulturnímu výboru parlamentu referoval, že v letošním školním roce je vykázano celkem na 280.000 učňů ve 422 odborných a 221 učňovských školách. Ze 4700 učených těchto škol je 900 nevyhovujících — konstatoval pan referent.

Pedagogické vzdělání na učňovských školách má jen čtvrtina učitelů. Odbornou kvalifikací má 80% učitelů odborných předmětů a 63% učitelů všeobecně vzdělávacích předmětů — pravil dále. V závěru pak vyslovil zpravodaj názor, že nedostatky učňovských škol jsou výsledkem dlouhodobého poodeňování učňovské výchovy se strany státu a hospodářských i odborných orgánů. (Práce 5. 3. 1964). A.H.

Ing. Karel Blazek, majitel fy Air & Ocean Travel Centre Ltd., 1 Adelaide St. E., Toronto, Ont. odjel do Londýna na pozvání letecké společnosti TCA.

Podobně jako loni organizuje několik zájezdů, kdy výprava obsadí celé letadlo (chartered flights).

Na XII. sjezdu KSČ bylo rozhodnuto, že v Československu bude zrušen trest smrti. Odsouzení budou místo toho zmrazováni, aby v případě rehabilitace je bylo možno opět rozmrazit.

MINIMÁLNÍ MZDA SE ROZŠÍŘUJE NA CELÉ ONTARIO

Loňského roku byl zákon o minimálních mzdách zaveden v průmyslové oblasti Toronto-Hamilton-Oshawa. Ukázalo se, že je to opatření úspěšné a z tohoto důvodu je mi potěšením oznámit brzké rozšíření platnosti tohoto zákona po celém území Provincie počínaje 29. červnem. Žádám Vás,

abyste si pročetli následující body opatrně a uvědomili si, do jaké míry tento důležitý a pokrokový zákon přinese užitek také Vám.

H. L. Rowntree

HON. H. L. ROWNTREE, Q.C.

ministr práce

Řečeno nejjednoduššími slovy, nové nařízení o minimálních mzdách, navržené a uvedené v platnost mini-cho muže a ženu v Provincii před vykořisťováním, a stanoví nejnižší mzdu na \$ 1 za hodinu (\$ 1.25 za hod. ve stavebním průmyslu).

Nařízení, které bylo dosud v platnosti v "podko-vě" Toronto-Hamilton-Oshawa, bude od 29. června

zahrnovat celou Provincii.

Vzhledem k tomu však, že zaměstnavatelé potře-bují čas se přizpůsobit novým mzdám, nařízení bude provedeno po etapách.

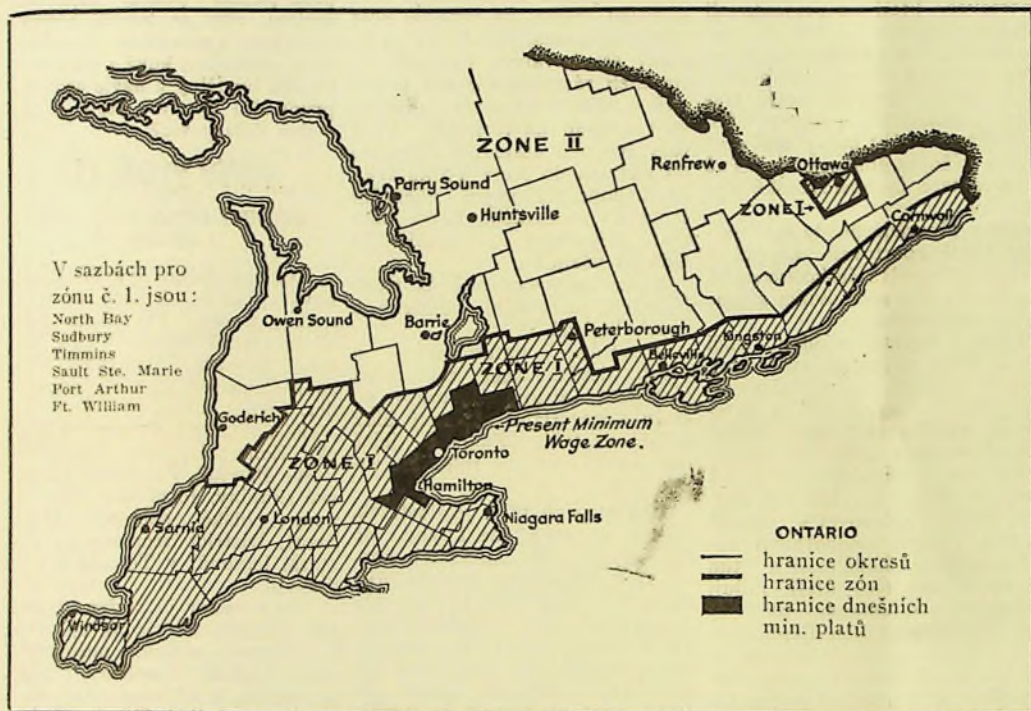
V kostce, ministerstvo práce zamýšlí provést ce-lou operaci takto: Provincie bude rozdělena na dvě zóny.

Zóna č. 1. zahrnuje oblasti s hustší populací a s

průmyslem. V této zóně bude se mzda \$ 1 za hod. vy-plácet nejpozději v březnu příštího roku. Zóna č. 2. za-hrnuje zbytek Provincie a minimální mzda zde bude platit nejpozději v prosinci příštího roku.

Ve stavebnictví minimální mzda \$ 1.25 za hod. bude platit podobně v obou zónách.

Mapa a tabulky se mzdami vyznačují obě zóny a rozvrh zvýšení platů v obou oblastech.

ZÓNA Č. 1.

Všeobecné, jakož i hotelové a res-taurační podniky —

	muži	ženy
29. 6. 1964	\$ 1	.85
28. 9. 1964		.90
28. 12. 1964		.95
29. 3. 1965		1.00

Ve stavebnictví —

29. 6. 1964	\$ 1.25
-------------	---------

ZÓNA Č. 2

Všeobecné, jakož i hotelové a res-taurační podniky —

	muži	ženy
29. 6. 1964	\$.85	\$.80
28. 12. 1964	.90	.90
27. 12. 1965	1.00	1.00

Ve stavebnictví —

	muži	ženy
29. 6. 1964	\$ 1.15	
27. 12. 1965	1.25	

ZVLÁŠTNÍ SKUPINY

Všeobecné nařízení o minimálních mzdách se netýká těchto kategorií: registrovaných učňů; táborových instruktorů nebo studentů zaměstnaných v jistých rekreačních programech; domovníků, kteří dostávají vedle platu byt; realitních zástupců a pojišťovacích agentů; jakož i obchodních zástupců, kteří pracují podle své vlastní časové volby; profes-ionálních pracovníků a učitelů; služek a služebni-ků; zemědělských dělníků.

Zvláštní sazby (80¢ v zóně č. 1. a 75¢ v zóně č. 2) platí v těchto případech: v případě studenta, kte-rý nepracuje více než 28 hodin týdně; nebo sezón-

ního dělníka, který pracuje s ovocem a zeleninou, pokud není zaměstnán více než 16 týdnů za rok.*
Zvláštní sazby (60¢ v zóně č. 1. a 50¢ v zóně č. 2) se týkají těchto kategorií: poslíčků a osob donáše-jících vzkazy, prodávaců novin, stavečků kuželek, pomocníků na golfových hřištích, pokud jsou mladší 18ti let.*

* V obou kategoriích zvláštních sazeb, platby pro zónu č. 1. platí pro zónu č. 2. 27. prosince 1965.

UPOZORNĚNÍ ZAMĚSTNAVATELŮM

V případě, že zaměstnanci jsou placeni od kusu, je

firma zahrnuta do výše uvedeného nařízení když alespoň čtyři pětiny zaměstnanců si vydělává mini-mální mzdu.

Sazby učňů jsou následující: Tam, kde se platí od kusu, může se začátečníkům vyplácet o 20¢ méně než je stanovená minimální mzda po první tři měsíce pracovního poměru, a 10¢ méně po další tři měsíce. Ve všech dalších případech má se začátečníkům pla-tit 10¢ méně než je stanovená minimální mzda bě-hem prvních čtyř měsíců pracovního poměru.

V hotelích a v restauracích je začátečnícká sazba o 10¢ nižší než je stanovená minimální mzda během prvního měsíce pracovního poměru.

Vaše ontarijské ministerstvo práce poukazuje na skutečnost, že toto jsou jen hlavní body nového nařízení o minimálních mzdách. Chcete-li si zjistit přesně, co nový zákon znamená pro Vás, pište laskavě na adresu: THE LABOUR STANDARDS BRANCH, THE ONTARIO DEPARTMENT OF LABOUR, 74 VICTORIA STREET, TORONTO 1, ONTARIO, nebo telefonujte na č. 365-5251

ONTARIO DEPARTMENT OF LABOUR

kde programy se plánují pro lid

DRZÝ INTERVIEW

Pod tímto neuctivým názvem otiskl Host do domu interview s dramatikem Milanem Kunderou, ve kterém zazněl pro změnu trochu jiný tón o kultu osobnosti, než na jaký jsme zvykli: "Nelze si ušetřit ani takovou otázku: Nebyla naše národní historie posledních let ve svých nerozum-nostech mimo jiné i směšnou his-torií — a to přese všechny krvavé tragédie a dramata, jež obsaho-vala?"

I když tragické události minu-lých let nebudou nikdy směšné

jejich obětím, všem, co je pro-trpěli a zažili na vlastní kůži — a Milan Kundera jistě neměl v úmyslu toto celonárodní utrpení zlehčovat — je správné a je jisté zdravé a v zájmu budoucnosti národa vidět celou historii stali-nismu a komunismu v Čechách i s jistou dávkou humoru. A umět se smát tragikomickým a pitvor-ným hrdinům, které tato doba postavila do čela národa. Možná, že takový smích je nejlepší obranou proti všem rytířům smutné postavy, kteří v Československu dodnes straší a nejspolehlivější zárukou, že jejich časy se už nik-dy nevrátí.

HLAS AMERICKÉHO TISKU

Výňatky z úvodníku: "Short of Goulash" (Chicago Tri-bune):

Po poslední slovní potyčce s Rudou Čínou se pan N. Chrušč-čev objevil v Maďarsku, kde prohlásil, že guláš je stravitel-nější než revoluce. S touto teorií souhlasíme; háček je však v tom, že v komunistických zemích je guláš citelný nedostatek.

Uvědomili Američané by se měli starat o to, aby theorie "set kat se uprostřed" (convergence),

kteřá je nyní tak populární ve Washingtoně, se stala jen ces-tou "jedním směrem". Chtějí-li Rusové adoptovat náš systém, necht tak učini. Ale abychom se my, v této zemi, přizpůsobovali systému jejich, by bylo sebevra-zedné jak pro náš hospodářský rozvoj, tak pro to, čeho si ceníme nejvíce — svobodu.

VÝROKY

PRESIDENT THEODORE ROOSEVELT: "The things that will destroy A-merica are prosperity at any price, safety first instead of duty first, the

love of soft living, and the get-rich-quick theory of life."

L. LUNSKÝ, OPTIK

Brohlídky očí -
Zhotovení brýlí
Prvotřídní kvalita
Hovoříme česky

470 COLLEGE ST., TORONTO
WA 1-3924

Richard Pikna, B. A., LL. B.

ADVOKÁT A VEREJNÝ NOTÁŘ

SUITE 205 - 50 KING STREET EAST
HAMILTON, ONTARIO - TELEPHONE: 528-7922

Yaroslav Hueber

ADVOKÁT A NOTÁŘ

347. BAY STREET

Suite 210

Tels.: EMpire 8-5536 - 927-1196

Toronto 1

NOVÉ KOŽICHY
NA MÍRU, PRE-
MODELOVÁNÍ
Zboží se zárukou
Odborné opravy

Frank Pech

238 KING ST. E., HAMILTON,
Ontario - Tel.: JA. 2-8925

• John Gregor •

Dovoluje si oznámiti, že opět
provádí veškerý Plumbing
Heating, opravy a nové
práce, pod firmou

**QUALITY PLUMBING & HEATING
COMPANY**

Volejte LE 3-8396

EVROPSKÁ LÉKARNA

posílá

LÉKY DO ČSSR

Rychlé a přesné dodání

HILARY'S DRUG STORE

344 BATHURST ST.
TORONTO

Tel.: EMpire 8-1059

**PROCK INSURANCE
AGENCY**

124 PANDORA CIRCLE
SCARBORO, ONT.

AXminster 3-7916

AUTO - POŽAR - BONDY

Dopravní a všeobecné pojištění
Výhodnější a levnější podmínky
Auto - financování

PRAHA - TORONTO

(pro vystěhovalce)

\$ 259.90

**AIR & OCEAN
TRAVEL CENTRE LTD.**

1 ADELAIDE ST. E.,

(roh Yonge St.)

TORONTO

EM 3-8888 (4 linky)

KAREL BUZEK,
Notář.

CZECHOSLOVAK (TORONTO) CREDIT UNION LTD

Potřebujete půjčku kdykoliv splatnou na dům, dovolenou,
chatu, auto atd.?

Obracejte se na Váš peněžní ústav, který poskytuje
nejlevnější úvěr.

Telefonujte: 925-0557

Úřadujeme: 740 Spadina Avenue.

Pondělí 7 - 9 večer.

Středa 7 - 9 večer.

Sobota 10 - 1 poledne.

V. Švarc
Vedoucí

KDE NA DOVOLENÝ?

V bezprostřední blízkosti Riverside Parku v St. Laurent udu-
li, mezi Upper Village a Morris-
burgom, pronajímáme v sükrom-
nom novom bungalvu izby — vý-
hodné pre celú rodinu.

V blízkosti lákavé kúpaliste
s dozorem plavčíka, jedno medzi
viacerých, ktoré sa nachádzajú v
našom údolí.

Krásné parky, vodné sporty,
jezda na koni, golf atd. a odpoči-
nok v rodinnom dome, kde dľa
žiadosti sú Vám k dispozícii:
dvojpostelová izba s privátnou
sprchou v cene týždne 35 dol.,
so spoločnou kúpeľnou: dvojpo-
stelová izba 25 dol., jednoposte-
lová 20 dol. — všetko s príjemnou
spoločnou izbou s TV.

Hovoriť sa: česky — slovensky
— francúzsky — anglicky — ne-
mecky a maďarsky.

Blíže informácie priamo na
adresu:

Marie Wittman
Riverside Heights,
MORRISBURG, Ont.
Tel. Kingsdale 3-2428

Washington, D. C., J. Štědrý —
Chicago, B. Svoboda — Los An-
geles, F. Juhan — Vancouver.

Sbor zástupců měst bude pod-
le potřeby rozšiřován.

Záštitu "SVAZU" převezme
sbor československých represen-
tantů. Tento sbor bude sdružovat
sportovce, kteří reprezentovali
Československou Republiku v
mezinárodních utkáních. Sbor
representantů dává "SVAZU"
pevný základ naší sportovní tra-
dice, demonstruje pevnou vůli,
odhodlanost hájit barvy naší vlas-
ti a je věčným důkazem skutečné
representace Československé Re-
publiky.

Jsem přesvědčen, že je prá-
ním všech sportovců a přátel
sportu, aby velká československá
tradice na poli sportovním zůsta-
la nezapomenuta.

Chceme rovněž vyjádřit vůči
všem lidem na celém světě naši
víru v ryzí amatérismus, jako je-
diný zdravý základ sportu a tě-
lesné výchovy a tím základ
zdraví mládeže na celém světě.

Hodláme uspořádat sjezdy a
soutěže všude tam kde žijí čes-
koslovenští sportovci a přátelé
sportu, chceme podporovat vě-
domí naší sounáležitosti a tím
udržovat styk těch, kteří milují
a milovat nepřetržitou svobod-
nou Československou Republiku.

Zakládající valná hromada si
uložila mnoho úkolů ku splnění.
Vytkla si cíle, ovšem s plným vě-
domím, že jen ve spolupráci
všech, mohou tyto cíle být splně-
ny a že jen tak může dojít k
této nejširší organizaci sportovců
a přátel sportu.

Žádáme Vás proto, přihlaste
se ku spolupráci všichni, kteří
si přejete zůstat ve styku se svými
přáteli — sportovci, roztrou-
šenými po celém světě. Oznamte
založení "SVAZU" každému zá-
jemci, napište nám vše, co může
podpořit a upevnit vzájemný
styk a přátelství mezi českoslo-
venskými sportovci v zahraničí.

Adresa:
ASSOCIATION OF CZECHOSLOVAK
SPORTSMEN IN THE WESTERN
WORLD.

1869 East 53rd Street,
Brooklyn 34, N. Y. U.S.A.

Budeme Vás všechny informo-
vat o výsledcích "SVAZU" a o
dalším organizování.

Příští sjezd "SVAZU ČESKO
SLOVENSKÝCH SPORTOV-
CU V ZAHRAŇIČI" je již za-
ručen a bude se konat ve dnech
5., 6. a 7. září 1964 v Clevelandu,
Ohio, U.S.A.

Jan Petlička Dr. Zbislav Peters
t.č. sekretář t.č. předseda

čestný předseda
Josef Maleček

CESTA SE NEDOPORUČUJE

Československo soutěží s os-
tatními zeměmi sovětského blo-
ku o západní a především ame-
rické návštěvníky. Ale je to sou-
těž značně chimerická, a vítězů v
ní nebude. Západní turistika v
komunistických zemích zůstane
ještě dlouho na úrovni labora-
torní spíše než průmyslové.
Místo průtrže tvrdých valut, jen
ranní rosa.

Toto není věštba, nýbrž zprá-
va. Je založena na odborném po-
sudku devěťadvaceti zástupců
největších amerických cestov-
ních kanceláří, kteří se práce vrá-
tili ze sedmnáctidenní cesty So-
větským svazem, Polskem, Čes-
koslovenskem, Maďarskem a
Rumunskem, už z třetí takové
cesty od loňského roku.

A není ani jisto, má-li se člo-
věk nad takovou zprávou zara-
dovat nebo ne. Komunistické
vlády dostanou méně dolarů, což
je dobře. Není dobře, že lidé v
komunistických zemích budou
mít jen malou příležitost mlu-
vit se západními návštěvníky, že
isolace sovětského bloku bude
jen nepatrně narušena.

Proč zástupci amerických ce-
stovních kanceláří po návratu ze
sovětského bloku nepočítají s
velkým zájmem? Přiznávají, že
v zemích střední a východní
Evropy je možno za dolary po-
řídit levnější dovolenou než jin-
de. Že zejména od loňska je snaz-
ší získat vízum. Že západní host
naráží na menší překážky. A že
vlády se chovaly k delegaci ce-
stovních zástupců víc než přívětivě
a slibují neméně přívětivost i
západním turistům. Proč
tedy jeden z cestovní delegace
po návratu do New Yorku řekl,
že nedoporučí svým klientům
cestu do sovětského bloku jako
cestu příjemnou a osvěžující?
Kde to vážně?

Vážně to v podstatě na třech
frontách, materiální, politické a
psychologické.

Po stránce materiální — a
všech devěťadvaceti cestovních
zástupců se v tom shoduje — po
stránce materiální sovětský blok
prostě nestačí. Zdaleka ještě
nedohonil, co bylo tolik let za-
nedbáno.

Ubytovacích míst je dostatek,
zjistila výprava, ale kdyby se
měl zvýšit příliv západních hos-
tů, velká většina by musela při-
mout ubytování třetí kvality. Do
některých zemí sovětského blo-
ku je možno jezdit ze západu
soukromými auty, ale dosud jen
s potížemi. Západní hosté si
ještě musí předplácet za hrani-
cemi ubytování i stravu, což
jim opět omezuje volnost pohy-
bu. Vcelku výprava cestovních
zástupců hodnotí situaci v so-
větském bloku takto: hluboko
pod západní úroveň. Jen v So-
větském svazu rostou prvotřídní
podniky pro zahraniční hosty
rychlejšími tempem.

Ale ani prvotřídní hotely ne-
napraví to, co vážně politicky.
Americký turista má jet na do-
volenu někým do sovětského
bloku, ale nezbytně tam vstu-
puje jako do oblasti především
nepřátelské. Ne mezi nepřá-
telský lid; ale lid nezná. Do nepřá-
telského systému, a o tom ví le-
dacos. Ví, že vstupuje někým,
kde je oficiálně považován sice
za zdroj dolarů, ale také za pří-
slušníka země imperialistické,
neokolonialistické, kapitalistické
vyděračské a agresivní k tomu.
Stačí jen, aby čas od času za-
hlédl ve svých novinách citáty
třeba z projevů českosloven-
ských delegátů ve Spojených
národěch, kteří ve své horlivosti
nešetří pejorativními přívlastky
Ameriky ani v době, kdy Chruš-
čov sám říká, že americká vláda
je podle jeho názoru daleko
rozumnější než dříve říkalo a

někde dosud říká. Stačí také,
aby věděl, že si zase třeba v
Československu na novinových
stáncích nebude moci koupit je-
diný slušný západní deník. A
vůbec už stačí, když se v no-
vínách přečte zpráva, že českoslo-
venský režim sice vital tisíce
návštěvníků ze západního Ne-
mecka a liboval si, jak turistec-
ký ruch roste, ale současně po-
važal dva z nich zatknout, pro-
tože byli původem z Německa
východního, a vydal je Ulbrich-
tově policii. Jako by tu byla
dvojí politika: jedna zahraniční
návštěvníky láká, druhá dělá
mnoho, aby je odradila.

A vážně to tudíž také psycho-
logicky. Jak řekl jeden ze zástu-
pců amerických cestovních kan-
celáří, vlády v sovětském blo-
ku nejen že nebyly schopny
postarat se o žádoucí materiální
podmínky pro zvýšení turistické
ruch, ale vůbec už nejsou schop-
ny vytvořit atmosféru pro bez-
starostnou dovolenou. Inseráty
komunistických států v zápa-
dním tisku nabízejí rybolov a
slunce, lázně a scenerii, horské
bystriny a nedotčený folklor. Ale
kolem toho všeho, jak zjistili
americká cestovní delegace, je
beztížný systém, lidé ve styku
se západními hosty stále ještě
neklidní. A proč potom, ptají se
americké cestovní kanceláře,
proč potom posílá západního
turistu, aby se kochal horskou
bystrinou v atmosféře tak stísně-
né a skličující, když i jinde jsou
horské bystriny a navíc nedaleko
prvotřídní hotely a stojí to jen
o dva dolary víc?

NOVÝ VÝBOR ČS.

SKUPINY ROYAL CANADIAN
LEGION

Koncem dubna byl instalován
nový výbor čs. skupiny Royal Ca-
nadian Legion. Při tohoto aktu
se zúčastnili Robert Duing, Di-
strict Toronto Commander, Mar-
shall Campbell, Zone 3 Comman-
der, Arthur Adam, President, On-
tario Command, Mitch Runov-
sky, Zone 3 Deputy Commander,
Steve Pawluk, President ukrajín-
ské skupiny, Josef Wacyk, presi-
dent polské skupiny, James
Scott, District Secretary a nej-
starší legionář v Torontě W. A.
Caswill.

Nový výbor je složen takto:
Jan Mráček, President, pp. Du-
šek, Moravec a Šoula, místopre-
sidenti, J. Kitz, Secretary, J. Kitz,
pokladník, s. of arms Musil, čle-
nové: pp. Šejbal, Tesař, Trnka,
Sec, Sedloň, Červenák. Projev
učinil Jan Mráček a krátký zá-
věrečný proslavil čestný president
čs. skupiny.

VTIPY Z ČESKOSLOVENSKA

Rýmovaný návod jak zvýšit
turistický ruch přetisklo Literár-
ní noviny: "Nebývalo dříve kla-
dem (poklonkovat před Zápá-
dem.) Dnes zůstane profil čistý
(při poklonkách před turisty.)
Ba, může se přímo směle — lézt
jim až do portmonky!" — FEC

Přišel kostelník k panu fará-
rovi a řekl mu: "Nezlobte se,
pane faráři, ale ode dneška už
nevěřím v Pána Boha." "Tomu
nerozumím", řekl farář, "ty,
který jsi celý život tak poctivě
sloužil Pánu Bohu, a nyní se od
Něj odvrácíš?" — Druhý den
přišel kostelník opět k panu fa-
ráři a řekl: "Nezlobte se na mě,
pane faráři, ale já jsem musel
vstoupit do KSČ." "Prosím tě,
ketelníku, řekni pravdu, proč jsi
to všechna udělal?", zeptal se
nešťastný pan farář. "Já jsem
musel. Kdybych to byl neudělal,
tak mně nevzali syna na boho-
sloveckou fakultu!" — FEC

Na hranici mezi Kubou a ame-
rickou základnou Guantanamo
stáli blízko sebe dva vojáci na
stráži, kubánský a americký.
Američan si nedůvěřivě prohlí-
žel světlovlasého Kubánce. To-
ho to rozzlobilo a nakonec se
dopáleně zeptal Američana: "Što
smotříš? Ty nikdy neviděl ku-
banskovo soldata?" — FEC

KENNEDY TRAVEL BUREAU LTD.

296 Queen St. West - Toronto 2B, Ont. EM 2-3226

LETADLEM V LÉTĚ TORONTO VIDEŇ A
ZPĚT na 21 dní

\$479.30

ZVLÁŠTNÍ VÝPRAVA NÁVŠTĚVNÍKŮ

Z ČESKOSLOVENSKA — LODI POUZE

\$334.80